

ΕΤΟΣ 1^ο
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 4
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1984

ΤΑΧ. ΤΕΛΟΣ
ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ

ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΟΙ ΕΥΧΕΣ ΜΑΣ

Με την ευκαιρία των γιορτών των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς η εφημερίδα μας εύχεται σ' όλους σας:

ΧΑΡΟΥΜΕΝΕΣ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΕ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΚΑΙ Η ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ
ΝΑ ΦΕΡΕΙ ΥΓΕΙΑ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΣΤΑΜΑΤΗΣΕ Η ΖΩΗ

Με ζωγραφισμένη τη θλίψη στα πρόσωπά τους, για τον άδικο χαμό των εκλεκτών χωριανών μας, Λεωνίδα Τάση και Υπατίας Τζόβα, οι κάτοικοι του χωριού μας σύσσωμοι τους αποχαιρέτισαν στην τελευταία τους κατοικία.

«Θάνατος όλα θλιβρά κι απ' το καμπαναριό κατάμαυρο η καμπάνα μας βάφει και τον αέρα».

Τεριστοι οι στίχοι του ποιητή.

Όλοι συμπαραστέκονται, παρηγορούν, δίνουν κουράγιο. Δε ξεχωρίζει το συγγενή απ' το χωριανό, το φίλο. Μια βαθύτατη απελπισία κυριεύει το λαϊκό άνθρωπο μπροστά στο θάνατο και τίποτα δεν είναι γι' αυτόν ικανό να δικαιολογήσει και να δικαιώσει το κλείσιμο του στη «μαύρη γη».

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ

Πολλοί νομίζουν πως καλύτερη εποχή του χρόνου είναι η άνοιξη ή το καλοκαίρι. Εάν όμως συγκρίνουμε το φθινόπωρο θα δούμε ότι αυτό είναι η καλύτερη εποχή. Μετά το ζεστό καλοκαίρι η φύση παίρνει άλλη όψη.

Οι ημέρες γλυκές, η γη μετά τις πρώτες βροχές καταπράσινη, τα οπωροφόρα δέντρα στις δόξες τους. Όπου και να βρίσκεσαι κάτι θα βρεις να γευτείς. Καρύδια, αμύγδαλα, σύκα, σταφύλια, βατόμουρα.

Στα χωράφια του Κουβαρά και της Αγία—Τριάδας χαίρεσαι να βλέπεις να τρέχουν τα πρώιμα αρνιά και ν' ακούς τα βελάσματα από τις προβατίνες. Οι ήχοι που φτάνουν από τους γύρω ορεινούς λόφους απόμακροι ήρεμοι της παραδοσιακής αγροτικής ζωής, μπλέκονται, τα Σαββατοκύριακα με τα γαυγίσματα των κυνηγούσκυλων και τα αρά τουφεκίδια των κυνηγών. Ελάχιστα τα θηράματα τόσο στην περιοχή μας όσο και γενικότερα. Σκέφτομαι ίσως μετά από λίγα χρόνια θα μιλάμε ότι κάποτε ζούσαν στα μέρη μας και γενικότερα στην πατρίδα μας —γιατί νομίζω είναι πανελλήνιο το πρόβλημα— λαγοί, πέρδικες, αγριογούρουνα και λοιπά ζώα του δάσους αλλά η «αγάπη» του ανθρώπου γι αυτό το σπορ τα εξαφάνισε. Η πολιτεία νομίζω έχει χρέος να λάβει κάποια μέριμνα περιορισμού ή και αναβολής αδειών κυνηγίου για λίγα χρόνια για να δωθεί η δυνατότητα την ανατροφοδότησης της φύσης.

Στα Στάρια και τις Σκιουργιάδες αντί τους γνώνιμους ήχους του τσεκουριού και της τσιαλοκόπας ακούς τα βουητά από τα αλυσοπρίονα. Οι Δολιώτες ετοιμάζουν τα ξύλα του χειμώνα.

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Οικοδομικός οργανισμός παρτηρείται τελευταία στο χωριό.

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 6η ΣΕΛ.

ΧΡΕΟΣ ΜΑΣ...

Ας ανασκαλέσουμε τα συρτάρια και τις παλαιοκάσες μας, που βρίσκεται κάποιο παλιό χαρτί, που γράφει κάτι ατομικό ή γενικό για το χωριό μας κι ας το προσφέρουμε να ιδεί το φως της δημοσιότητας από τις στήλες των ΔΟΛΙΩΤΙΚΩΝ. Γιατί, αυτό το καταχωνιασμένο και κρυμμένο, ίσως αποτελέσει στοιχείο, με τη διασταύρωση των πληροφοριών και τη μελέτη του, για την εξερεύνηση της ζωής και της ιστορίας του χωριού μας, που για τα παλιά χρόνια του είναι σκοτεινή και άγνωστη σχεδόν σ' όλους.

Μ' αυτά τα λόγια ο φίλος συγχωριανός κ. Σ. Παγούνης σ' επιστολή του στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας προτρέπει να ξαναζωντανέψουμε την παράδοση του χωριού μας και να τη διατηρήσουμε άσβεστη προβάλλοντας δημιουργικά το χωριό μας μέσα από τα παραδοσιακά του μεγαλεία.

Αυτός άλλωστε είναι και ένα από τους στόχους του συλλόγου μας.

Προς αυτήν την κατεύθυνση προσπαθήσαμε χωρίς όμως θετικά αποτελέσματα μέχρι στιγμής.

Η εφημερίδα μας από την πρώτη έκδοσή της έκανε έκκληση σ' όλους τους χωριανούς να στείλουν συνεργασίες τους κύρια λαογραφικού περιεχομένου, πιστεύοντας έτσι ότι μέσα από την παράδοση του χωριού μας και του πολιτισμού που αναπτύχθηκε τα παλιά χρόνια θα μπορούσαμε να στηριχτούμε για την πρόοδο και την ανάπτυξη του.

Σ' αυτή την τεράστια και τολμηρή θα λέγαμε προσπάθεια που αναλάβαμε μαζί με όλους, ήταν

ελάχιστοι εκείνοι που ανταποκρίθηκαν για να μη πούμε κανένα.

Σήμερα όμως όσο ποτέ άλλοτε επιβάλλεται η σύσφιξη των δεσμών με την παραδοσιακή μας ζωή γιατί είναι σ' όλους γνωστός οι ενέργειες που γίνονται για τον αφανισμό και την παραποίηση της.

Και το γεγονός αυτό είναι μια μεγάλη και πικρή αλήθεια που πρέπει ν' αφυπνήσει όλους τους χωριανούς που θυμούνται πολλά, έχουν στοιχεία για τη λαϊκή κληρονομιά του χωριού μας αλλά τάρχουν καταχωνιάσει πιστεύοντας έτσι ότι διατηρούν ζωντανές και αμόλυντες τις αναμνήσεις...

Είναι μια λαθεμένη αντίληψη όμως αυτή γιατί πρέπει να συνειδητοποιήσουν ότι οφείλουν να μεταβιβάσουν σαν κληρονομιά τον παραδοσιακό μας πολιτισμό από γενιά σε γενιά ώστε να γνωρίσουμε καλύτερα τις ρίζες μας και την ταυτότητά μας, αξίες τόσο πολύτιμες και καθοριστικές για την διατήρηση της λαογραφίας και της ιστορίας του Δολού.

Μ' αυτές λοιπόν τις σκέψεις δεν κάνουμε απλά έκκληση αλλά απαιτούμε από τους χωριανούς να μας μεταβιβάσουν τις γνώσεις τους για την λαογραφία στέλνοντάς μας κείμενα και συνεργασίες και ότι άλλο διαθέτουν γύρω απ' αυτό το θέμα.

Έχουν χρέος να το κάνουν απέναντι στην ιστορία, στον εαυτό τους, στη γενετήριά τους γιατί οπωσδήποτε δε θα θέλουν να σβήσει η ακτινοβολία του Δολού που έλαμψε κάποτε και που πρέπει να ξαναλάμψει.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Χωριανέ και φίλε του χωριού:

Σ' αυτή τη στήλη θα προσπαθούμε να σου μεταφέρουμε τα προβλήματα και τις αγωνίες των χωριανών μας, που νομίζουμε πως πρέπει να μας προβληματίσουν και να προσπαθήσουμε ο καθένας με τον τρόπο του και τις δυνατότητές του να βοηθήσει στην επίλυσή τους.

Θα θέλαμε μέσω αυτής της στήλης, που φυσικά είναι και δική σου στήλη, να ακουστεί και η γνώμη σου και οι προτάσεις σου πάνω στο πρόβλημα.

Ελπίζοντας σ' ένα εποικοδομητικό διάλογο που να συμβάλλει έτσι στην πρόοδο και ανάπτυξη του χωριού μας αρχίζουμε την παρουσίαση του πρώτου θέματος:

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Σ' όλους είναι γνωστή η ομορφιά και μεγαλοπρέπεια της εκκλησιάς μας.

Και όμως και στο λίκνο της μεσοχωράς, με το ωραίο της σχέδιο, την εσωτερική ζεστασιά και εξω-

πει να αντικατασταθούν οι παλιές πλάκες με καινούριες. Τα έξοδα όμως που απαιτούνται (γύρω στις 800.000) δεν είναι δυνατόν να καλυφθούν από τα ελάχιστα έσοδά της.

Απομένει μόνο η κρατική βοήθεια. Για το σκοπό αυτό η εκκλησιαστική μας επιτροπή έχοντας υπ' όψη και το διατηρητέο εξήγησε με αίτησή της από την Αρχαιολογική Υπηρεσία Ιωαννίνων απ' ενός μεν την έγκριση για την αντικατάσταση απ' ετέρου την οικονομική βοήθεια. Η απάντηση ήταν: Εγκρίνεται η αντικατάσταση αλλά χωρίς οικονομική βοήθεια.

Στη συνέχεια υπέβαλαν αίτηση στο Υπουργείο Πολιτισμού που στη συνέχεια τη διαβίβασαν στη Βυζαντινή Υπηρεσία Αρχαιοτήτων Ιωαννίνων για να επιλυθεί της υποθέσεως. Η απάντηση και αυτών παραμένει ίδια.

Απορούμε όμως πως οι υπηρεσίες χορηγούν

• ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ 2η ΣΕΛ.

τερική της ομορφιάς. Ίσως νομίζουμε δεν έχουμε τίποτα πιο ωραίο και κλασικό να επιδείξουμε από τον Αη—Νικόλα μας.

Ιστορικό χρέος μας επομένως είναι να την διαφυλάξουμε και διατηρήσουμε όπως είναι και όπως την παραλάβαμε από τους παππούδες μας.

Η εκκλησιαστική μας επιτροπή, με πρωτοστάτη τον ακούραστο Γιώργο Ντόντη, που φροντίζει για όλα της, που τη νοικοκύρευσε και την έκανε μια μικρή μητρόπολη, τελευταία έχει ένα πρόβλημα.

Η σκεπή της χρειάζεται αντικατάσταση. Πρέ-

Σκέψεις χόλια

Η ΔΟΛΙΩΤΙΣΑ

Του ΜΙΧΑΗΛ ΚΟΛΥΒΑΚΗ

Χαιρετίζω όλες τις προσπάθειες των Δολιωτών που συντείνουν στο ζυντάναμα του χωριού σας και ανεβάζουν το πολιτιστικό επίπεδο της Επαρχίας. Θαυμάζω την εργατικότητα σας που καταφέρνει έργα ακατόρθωτα, ακόμη και για Μεγαλοκονόπτες και Δήμους. Η αναδημοσίευση εις την εφημερίδα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» στο τρίτο φύλλο του Σεπτεμβρίου με τίτλο: «Η Θράκη η Βασιλεία στην Αμερική» και υπότιτλο «Γράμμα στο χωριό» μου έφερε στη θύμησή εδώ και πάνω από μια δεκαετία την Επαγγελματική Σχολή και απόφοιτος Γυμνασίου όταν το ανέλυα στο μάθημα της Αλληλογραφίας.

Συγκρίνα και τότε και τώρα το μεγαλείο της απλότητας με τη Δολιωτίσα, τη ζεστασιά της με το χαμόγελό της και την τσαχπινιά της.

Οι Δολιωτίσες πράγματι αναγνωρίζονται στο Πωγωνί σαν από πέλας ντυμένες και με τα πιο πλούσια και λεπτά χαρακτηριστικά. Ήξερε να δουλεύει απ' τη φέξη μέχρι το γιόμα στο χωράφι και να στολίζεται στον καθρέφτη. Ήταν με την ομπόλια ή φεγγαροπρόσωπη και η χαμηλοβλεπούσα. Ήταν τ' άσπρη της αυλής και η πηγή της δίψας, που μ' ανοιχτό τον κόρφο της όλα φατάναν μέρα.

Έτσι και σήμερα συνεχίζει η Δολιωτίσα να έχει όλα εκείνα τα στοιχεία της κομψότητας, της εργατικότητας και της γλυκύτητας.

ΑΠΟΨΕΙΣ

Μια πράξη ανθρωπιάς

Ο σημερινός άνθρωπος του τεχνικού πολιτισμού —ιδιαιτέρως των μεγάλων πόλεων— διακρίνεται για την αποξένωσή του από τους συνανθρώπους, για το ασυγκίνητο της καρδιάς του την αδιαφορία για τον πλησίον του. Όλα έχουν γίνει σκοπιμότητα και συμφέρον.

Οι άνθρωποι των ημερών μας έχασαν το αίσθημα της κοινότητας. Όλοι μας όσοι έχουμε την ατυχία να ζούμε στις πόλεις το βλέπουμε στο πρόσωπο του γείτονα, του συνάδελφου του συγγενή.

Λείπει λοιπόν εκείνο που μπορεί να δώσει πραγματικό περιεχόμενο στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων. Λείπει εκείνο που θα μας αποκολλήσει από την μοναξιά την απομόνωση και την αποξένωση. Λείπει η ΦΙΛΙΑ.

Σήμερα παρατηρείται όλο και λιγότερη φιλία ή και λείπει ολόκληρη αυτή. Οι γνωριμίες μας πολλαπλασιάζονται αλλά τυποποιούνται γι' αυτό και έχουμε όλο και λιγότερες στενές γνωριμίες πιο ασθετικό συγγενικό δεσμό.

Κι όμως οι άνθρωποι των μεγάλων πόλεων έχουν σήμερα πολύ μεγαλύτερη ανάγκη από ψυχική επαφή περισσότερη από κάθε άλλη εποχή γιατί κατέχονται από την αρρώστια της αδιαφορίας και της αποξένωσης από τον πλησίον.

Χρειάζεται λοιπόν σήμερα μια αγωγή για την συνανθρωπιά. Καθήκον μας λοιπόν όλων είναι να μη χάνουμε την ανθρωπιά μας.

Τίποτα δεν εξηγεί περισσότερο αυτή την πραγματικότητα της ανθρωπιάς όσο ένα γεγονός που συνέβη στο χωριό μας, εκεί που ο άνθρωπος δεν έχει αποξενωθεί από τον άνθρωπο που η ιδιότητα, το συμφέρον και το κέρδος παραμερίζονται μπρος στον εσωτερικό σύνδεσμο.

Ο συγχωριανός μας Σπύρος Ζιάγκος θέλοντας να σιγουρέψει τη στέγη του σπιτιού του, με τον ερχομό του χειμώνα, αποφάσισε να αντικαταστήσει την πλάκα με κεραμίδι.

Η εργασία ξεκίνησε. Άδειασε η στέγη έγινε το καθρονιάρισμα και άρχισε η τοποθέτηση των κεραμιδιών.

Σ' αυτή ακριβώς τη φάση συμβαίνει κάτι το αποτρόπαιο.

αλλά συνηθισμένο δυστυχώς στο χώρο μας τα τελευταία χρόνια. Ειδοποιήθηκε η αστυνομία και με εντολή της απαγορεύτηκε η συνέχιση των εργασιών.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση και στην επικείμενη κακοκαιρία, στο καφενείο του χωριού μας —που στο μεταξύ είχαν μαζευτεί οι χωριανοί— πάρθηκε η απόφαση: «Όλοι να βοηθήσουμε να σκεπαστεί το σπίτι».

Και πράγματι 25 άτομα σκαρφάλωσαν στη στέγη και στις σκάλες και μέσα σε λίγες ώρες σκέπασαν το σπίτι. Οι νοικοκύρηδες δε πίστευε στα μάτια του. Ήταν πράγματι μια συγκινητική πράξη. Μια πράξη ανθρωπιάς.

ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ ΤΟΥ ΔΟΛΟΥ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 5η ΣΕΛ. να ιδούν τα παιδιά τους μορφή. Γι αυτό μετά την αποφοίτησή τους από το σχολείο του χωριού μας πολλά παιδιά, που είχαν έφεση για περαιτέρω μόρφωση, πήγαιναν κοντά στους πατέρες τους ή σε συγγενείς τους, κατά κανόνα στην Πόλη ή και ακόμα σε ανώτερα του χωριού του σχολεία σε γειτονικά χωριά.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση:

α) «Το 1899 ευρίσκομεν» και τον εκ Δολού, αλλ' εκ της Αστικής Σχολής Βησσα-» νης αποφοιτήσαντα Πανα-» γιώτην Χρ. Ζωΐδην κατα-» τασσόμενον κατόπιν εξετα-» σεων εις την Δην τάζειν του» Φαναρίου της Μεγάλης του» Γένους Σχολής ένθα και α-» πεπεράτωσε τας σπουδάς» του». (Από τον απολογιστι-» κό λόγο του Ευαγγέλου Πα-» γούνη Διευθυντή της Αστι-» κής Σχολής Βησσανής, για τη δωδεκαετία που τη διευ-» θύνει, κατά τη λήξη του Σχολικού έτους 1904—5).

β) Το 1915—1916 εποχή του Α' Παγκόσμιου πολέμου που τα ταξείδια και η επικοινωνία με την Πόλη ήταν δύσκολη στην Αστική Σχολή Αρίστης Ζαγορίου (Αρταίστας τότε), που δ'ευθύνει ο Ευάγγ. Παγούνης, φοιτούν οι εκ Δολού Αθανάσιος Λατσούνας, Ματθαίος Χαΐλλης και Κων/νος Σιούλας (επιβεβαίωση προ Ζε-» τίας στον γράφοντα του Κων/νου Πρίτσου, Κοινοτικού

γραμματέα Αρίστας, μαθητή του δασκάλου και συμμαθητή των 3 παραπάνω νέων εκ Δολού).

γ) Δολιωτόπουλα φοιτούν αργότερα στα Σχολαρχεία και Γυμνάσια Πλωγανιάς, Δελβι-» νακίου, Παραμυθιάς και Ιωαν-» νίνων.

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Όργανο του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Δολού Ιωαννίνων Καλάρη 52 Τηλέφωνο 32564

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ιωάννης Μποτόνης
Δημήτριος Πέτσας
Γεώργιος Κωσταράς
Κων/νος Μάζης
Αγνή Βραβορίτου
Ντίνια Κουτσομπύνα

Χειρόγραφα που δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται. ● Οι ευνοήσιμες συνεργασίες εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που υπογράφουν

ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΗ

Στο υπ' αριθ. 3 φύλλο μας ανεγράφει ότι απ' το Διοικητικό Συμβούλιο του Γεωργικού Συλλόγου του χωρι-

ού μας εξελέγει ο Πρόεδρος του, το αληθές είναι ότι ο Πρόεδρος του Συλλόγου εκλέγεται από την Γεν. Συνέλευση σύμφωνα με το άρθρο του καταστατικού.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ 1η ΣΕΛ. ριό μας. Όλοι λίγο πολύ επιδιορθώνουν ή συντηρούν τα σπίτια τους. Παρήγορα και ενθαρρυντικά σημάδια που μας γεμίζουν αισιοδοξία. Όλα δείχνουν αγάπη και ενδιαφέρον. Ο χωριανός μας Γιώργος Τζήμος λάρης κι αυτός του τόπου μας όσο κι αν ξενιτεύτηκε και αποκαταστάθηκε στη

Βέροια εν τούτοις η αγάπη του για το χωριό τον ανάγκασε να εγκατασταθεί μόνιμα και να αγοράσει το σπίτι της Χαρίκλως του Μιτσακρη και αυτόν το καιρό να ετοιμάζεται να το χτίσει εκ νέου. Του ευχόμαστε καλορίζικο.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΥΣ ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΟΥΣ ΜΑΣ

Εκτελώντας την υποχρέωση που είχαν δώσει το καλοκαίρι οι νέοι του χωριού μας, για το καθαρίσμα της μούρας του Αγίου Χριστοφόρου ένα Σάββατο του Οκτώβρη τα χαράματα βρέθηκαν στο Κουτσόκραιο.

Χωρισμένοι σε ομάδες άρχισαν το έργο. Άλλοι κουβαλούσαν με τε-» νεκέδες το νερό, άλλοι με τα κοροτσάκια λάσπη και πέ-» τρες. Η δουλειά κράτησε μέ-» τρις αργά το απόγευμα. Η εκ-» πληξη όμως που τους περίμε-» νε ήταν στο τέλος.

Ο τσέλιγκας του βουνού Γιώργο - Νατσίκας για να τους ευχαριστήσει τους ετοί-» μασε πλούσιο τραπέζι με ψη-» τό αρνί, τυριά, σιλιές, ψωμί της γάστρας και πολύ κρασί. Ο κόπος τους ανταμείφτηκε.

ΜΕ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

Ο φόβος του χειμώνα ανάγκασε και τους τελευταίους παραθεριστές χωριανούς μας— εκτός βέβαια από τον κ. Λιοντόπουλο που πάντα αυτός είναι ο προάγγελος αλλά και ο τελευταίος που εγκαταλείπει το χωριό από τους παραθερι-» στές— να εγκαταλείψουν το χωριό.

Απόλυτη ερημιά. Τόπος να μιλήσεις με τον εαυτό σου και το Θεό.

Λίγα σπίτια ανοιχτά, λίγα τζάκια καπνίζουν, λίγα παράθυρα φέγγουν τις σκοτεινές νύχτες και ελάχιστοι οι θαμώνες του καφενείου.

Ο Κωσταράς κρυμμένος πίσω από το μάγκο του άδικα περιμένει καμιά παραγγελία.

Όλοι περιμένουν ν' ακούσουν τις ειδήσεις των εννέα και να φύγουν.

Ο Λάζος πειράζεται με τον Παντελή. Ο Ντάκας κουβεντιά-» ζει με τον Μαργαρίτη για τη μουσική. Η νεολαία παίζει τε-» τράδα και μόνον όταν βρίσκε-» ται εκεί ο Γιώργο Τζήμος τό-» τε όλα αλλάζουν. Αρχίζουν οι ιστορίες, οι διηγήσεις, οι ε-» παγγελματικές και λοιπές ε-» μπειρίες, τα πειράγματα και οι ώρες περνούν και οι ειδή-» σεις ξεχνιούνται.

Καληνυχτίζονται για ν' αν-» ταμώσουν και πάλι αύριο με νέες ιστορίες.

Η ΠΑΡΑΛΟΞΗ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Εποχή που τρυπητή. Έμεινε για τους Δολιωτές μια α-» νάμνηση και μόνο. Τα αμπε-» λια μας έμειναν απλώς μια ο-» νομασία για να θυμίζουν ότι κάποτε υπήρχαν. Ούτε ίχνος από κλήματα.

Παρ' όλα αυτά είδαμε σε

πολλά σπίτια να κρέμονται σι-» ουμπέκια στα παράθυρα και γευτήκαμε και μούστο. Παρα-» δοσιακά ήθη που δεν ξεχνι-» ούνται εύκολα. Οι λίγες περ-» γουλιές και η αγορά σταφυλι-» ών από τους εμπόρους έκα-» ναν τον Λιοντόπουλο Ντόντη και Κωσταρά να συνεχίσουν το παλιό έθιμο μούσκεμα των βαρελιών, πάτημα, σύρσιμο και πέλος τα καζάνια. Γευτή-» καμε και φέτος ντόπιο τσί-» πουρο.

Αλλά ως πότε;

ΟΙ ΒΛΑΧΟΙ ΦΕΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΙΜΑΔΙΑ

Απόλυτη ερημιά στα Στάρια στις Αβοριές στον Αη-Λιά και Άγιο Χριστόφορο. Με το έμπα του Νοέμβρη οι κτηνο-» τρόφοι μας, πιστοί στην πα-» ράδοση —όσο κι αν ο Νοέμ-» βρης φαίνεται γλυκός— δε ξε-» γελιούνται, βιάζονται μέχρι τον Αη-Μηνά να βρίσκονται

στα χειμαδιά. «Ο Αη-Μηνάς εμΐνησε και τ' Αη-Φιλίππου αυτού' μαι» τους φοβερίζει η παροιμία. Και πράγματι δε λαθεύει όπως λένε και οι γε-» ροντότεροι.

Ο χρόνος όμως κυλά και στο πέρασμά του παρασέρνει μέρες, μήνες και γρήγορα θα ξανακούσουμε τα γνωστά σφυρίγματα και σαλαγίσματα του Μεντή, Νατσίκου και Κωστα-» ρά. Ας καλοεξημεμνιάσουν λοιπόν και την άνοιξη καλές αντάμωσες.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΩΝ

Από τους τελευταίους επι-» σκέπτες του χωριού μας ο Παύλος Μπέτζιος και η Σοφία Διαμαντούκου με τον άντρα της.

Θύμησες παλιές, μας έφεραν οι ξενιτεμένοι μας. Εικόνες από τα περασμένα, ιστορίες από τα παιδικά χρόνια. Μας εν-» τυπωσάσαν με την απλότητά τους την αγάπη και το ενδια-» φέρον για το χωριό, την ενη-» μέρωσή τους γύρω από τα χωριανάκι.

Παρέα με όλους τους χωρι-» ανούς ήπιαμε το ουζάκι στον Κωσταρά ρωτήσαμε ξεχωρι-» στά για τον κάθε ξενιτεμένο μας. Τι κάνει ο Γιώργο Πότσος ο Σπύρο Κωσταράς, ο Νά-» πος, ο...

Κρεμασμένοι από τα χείλη τους ακούγαμε με ενδιαφέρον και συγκίνηση για καθένα χω-» ριστά.

Οι ευχές μας και τα χαιρετί-» σματα για όλους τους συνό-» δεσαν στο ταξίδι της επιστρο-» φής.

ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΗ

Εκστρατεία για δένδροφυ-» τευση στο χωριό. Η αρχή έ-» γινε από τον Αη-Γιάννη. Χωρι-» ανός μας διέθεσε χρήματα για να φυτευτεί με κυπαρίσσια ο διάδρομος της εισόδου.

Επίσης ο Γιώργο Ντόντης μαζί με τον Παπα-Βασίλη κα-» θάρισαν τα γέρεκα δέντρα του και στη συνέχεια πρόκειται να διαμορφώσουν τον προ της ε-» κκλησίας χώρο.

Ο Σύλλογός μας προγραμ-» ματίζει τη δένδροφυτεύση του δημόσιου δρόμου έξω από το χωριό, καθώς και το χώρο του ηρώου.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΑΡΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΥΤΩΝ

Στην προσπάθεια του Συλ-» λόγου μας να βρεθεί τρόπος καλλιέργειας των χωραφιών μας που τόσα χρόνια έχουν εγκαταλειφθεί από τους ιδιο-» κτήτες τους και παραμεληθεί από τους ενοικιαστές με απο-» τέλεσμα να έχουν κλείσει από τις βατιές και τ' αγριόδεντρα, ήρθαμε σε επαφή με την Ε-» ταίρεια Αγροτικής Ανάπτυξης Ήπειρος Α.Ε. που πειραματι-» ζεται στην καλλιέργεια αρω-» ματικών φυτών στο Νομό μας. Μετά από οδηγίες τους

προετοιμάσαμε ένα χωράφι στην Αγία Τριάδα που δοκι-» μαστικά θα το σπείρουμε με μελισσόχορτο και αργότερα με άλλα είδη αρωματικών φυ-» τών.

Επειδή πιστεύουμε πως στην περιοχή μας μπορούν να ευ-» δοκιμήσουν τέτοιες καλλιέρ-» γειες αισιοδοξούμε για τα με-» λοντικά αποτελέσματα.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΩΝ ΜΑΣ

Μεταφέρθηκαν και τοποθε-» τήθηκαν στο οστεοφυλάκιο του Αη-Γιάννη τα οστά των συγχωριανών μας Σπύρου Κη-» ρακίτσου, Τέλη Ζωΐδη και Αγλαΐας Λατσούνα. Όλοι οι χωριανοί μας με σεβασμό και αγάπη παραρρέθηκαν στα μνη-» μόσυνα και συνόδευσαν τα οστά στην τελευταία τους κα-» τοικία.

Επίσης τελέστηκαν μνημό-» συνα εις μνήμην του Γεωργί-» ου Παπαϊωάννου, Λεωνίδα Τσάμη και Υπατίας Τζόβα.

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΔΟΛΟΥ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Την Κυριακή 9 Δεκεμβρί-» ου έγινε στην Αθήνα η τα-» κτική Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας Δολού.

Πρώτος ομιλητής ο Πρό-»εδρος της Αδελφότητας κ. Πέτρος Θανάπουλος ο οποίος έκανε έκκληση για την κοινή διεξαγωγή της συνέ-» λευσης και καθόρισε την δι-» αδικασία: Απολογισμός — Συζήτηση — Έγκριση πε-»πραγμένων — Βολυγές.

Κατόπιν εκλέγεται Πρό-»εδρος Γεν. Συνέλευσης ο κ. Σπύρος Παγούνης, ο οποίος και αυτός με τη σειρά του εκπράξε την νεοεμφυ-» λια γενική ομοθυμία και καλή διεξαγωγή της συνέ-» λευσης. Δευτερολόγιον ο πρόεδρος του παλαιού Δ. Συμβουλίου ανεφέρθη στα διάφορα έργα που έγιναν στο ΔΟΛΟ και γι' αυτά που έχουν προγραμματιστεί στο

απόθετο μέλλον και πάντα με τη συνεργασία όλων των Δολιωτών και των απαντα-» χού Συλλόγων των Δολιω-» τών. Μετά έγινε εκδήλωση συζήτησης επί διαφόρων θε-»

Κοινωνικά

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

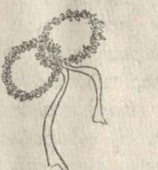
Στην οικογένεια του Αντω-» νιου Ιωάννη (γαμπρός Ηρα-

κλή Βραβορίτη) ευχόμαστε να τους ζήσει το νεογέννητο.

ΓΑΜΟΙ

Στην οικογένεια του Πανα-» γιώτη Λατσούνα για το γάμο

του γιού τους Κωνσταντίνου ευχόμαστε κάθε ευτυχία.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Πέθανε στο χωριό η Υπα-» τία Τζόβα, χήρα Γεωργίου Τζόβα.
— Πέθανε στην Αθήνα ο Λε-» νίδας Τσάμης και κηδεύτη-» κε στο χωριό.
— Πέθανε η Στάσα Χαΐλη χήρα Μάνθου Χαΐλη και κηδεύτηκε στη Λαμία.
— Πέθανε και κηδεύτηκε στην Αθήνα ο Μάρκος Μούστος.
● Η εφημερίδα μας εκφράζει τα θερμά συλλυπητήρια στους δικούς τους.

